

Statskassen, men Indenrigsministeren er berettiget til at henvise Paagjældende til Forsørgelse i en hvilken som helst Kommune imod at erstatte samme de herved foranledigede Udgifter.

Kapitel III.

Forsørgelsesmaaden.

§ 31.

De Fattige forses enten ved Understøttelse i Hjemmet eller Anbringelse i Pleie hos Private eller ved Optagelse i Forsørgelses- eller Arbejdsanstalter.

Det skal herefter være forbudt at forsørge Fattige ved at lade dem gaa paa Dm-gang i Kommunen saavel som at sætte Fattiges Modtagelse til Pleie og Forsørgelse til offentlig Licitation selv mellem Kommunens Beboere.

§ 32.

Fattigbestyrelsen har at drage Omforg for, at de Trængende ikke savne det Nødvendige til Livets Opbald eller tilbørlig Kur og Pleie i Sygdomstilfælde, men iøvrigt bestemmer den, hvorledes Forsørgelsen af hver enkelt Fattig skal finde Sted.

Enhver, som nyder anden Hjælp end den i næste Stykke omtalte af det offentlige Fattigvæsen, kan af dette henvises til at modtage denne i en Forsørgelsesanstalt (Fattighus, Fattiggaard, Arbejdsanstalt); dog bør Personer, som kun behøve en midlertidig Hjælp, og som maa antages derefter at kunne forsørge sig selv, i Reglen ikke indlægges i slige Anstalter. Vægrer den Trængende sig ved at lade sig anbringe i en Forsørgelses- eller Arbejdsanstalt, kan Fattigbestyrelsen forlange Politiets Bistand til hans Anbringelse der. Ingen Trængende maa uden Fattigbestyrelsens Samtykke forlade den Forsørgelses- eller Arbejdsanstalt, hvor han er anbragt.

Fattigbestyrelsen kan med Lægens Samtykke indlægge Enhver, som i Sygdomstilfælde trænger til Hjælp, paa Sygehus eller i en Forsørgelsesanstalts Sygestue eller Pleieafdeling; men i Dvrigt kan den, der til sig eller Sine blot modtager Understøttelse af den i § 27 omhandlede Art, ikke med sin Villie indlægges i nogen Arbejds- eller Forsørgelsesanstalt.

Ingen Trængende kan vægre sig ved at lade sig forsørge udenfor den forsørgelsespligtige Kommunes Grændser ved dennes Foranstaltning.

§ 33.

Børn anbringes i Pleie hos paaalidelige Pleieforældre, hvis saadanne kunne findes, eller i Pleie- og Forsørgelsesanstalter under tilbørlig Opsigt. Efter deres Konfirmation sættes de i Reglen i fast Tjeneste eller Lære, men forblive staaende under Fattigbestyrelsens Opsigt og Myndighed til deres 18de Aar.

I Forsørgelsesanstalter, hvor gamle eller svagelige Personer anbringes, som ikke eller kun i ringe Grad ere arbejdssføre, eller hvor Børn opfores, maa ikke hensejtes Personer, som ved Ufortligelighed, Dovenflab, Driftsældighed eller anden Uorden give Forstyrrelse og slet Exempel, medmindre de holdes aldeles affødrede fra hine.

§ 34.

I Tvangsarbejdsanstalt anbringes for Fremtiden Enhver, som ifølge Lov af 3die Marts 1860 straffes for Væsgængeri og Betleri, og endvidere saadanne Trængende, som efter Bestemmelserne i § 43 ikkendes Straf af Hensættelse i Tvangsarbejdssthus, samt endelig de Personer, som ifølge § 11 skulle afføne Underholdningsbidrag.